

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดสืคิ้ว

วันที่ ๗ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดสืคิ้ว	โจทก์
		สืบเอกประวิทย์	โจทก์ร่วม
		นางสาวดารารวรรณ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อชีวิต พยายาม ลหุโทษ

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยพาอาวุธ

มีดพกสั้นปลายแหลมแบบพับความยาวประมาณ ๑๐ นิ้ว ไปในบริเวณปากซอยทางเข้าโรงเรียน

กุสุมภ์เทคโนโลยี อันเป็นเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร

จำเลยมีเจตนาฆ่าใช้อาวุธมีดดังกล่าวแทงบริเวณหน้าอกนางสุลิตรา ผู้ตาย ๑ ครั้ง และแทงสืบ

เอกประวิทย์ ผู้เสียหายหลายครั้ง เป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตายและจำเลยลงมือฆ่า

ผู้เสียหายไปโดยตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้เสียหายจึงไม่ถึงแก่ความตาย แต่เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส มีบาดแผลฉีกขาดที่บริเวณไหล่ซ้ายลึกถึงชั้นกล้ามเนื้อและบริเวณหน้าอกซ้ายลึกถึงเยื่อหุ้มปอด ต้องทุพพลภาพป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาจนประกอบกรณีกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน เหตุเกิดที่ตำบลปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยพร้อมอาวุธมีดที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดเป็นของกลางขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๘๐, ๙๑, ๒๘๘, ๓๗๑ ริบอาวุธมีดของกลาง

จำเลยให้การปฏิเสธข้อหาพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร ส่วนข้อหาฆ่าผู้อื่นและพยายามฆ่าผู้อื่นให้การต่อสู้อ้างเหตุป้องกันระหว่างพิจารณาสืบเอกประวิทย์ ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลอนุญาตเฉพาะข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่น ส่วนข้อหาฆ่าผู้อื่น พาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยหรือโดยไม่มีเหตุสมควร ไม่เป็นผู้เสียหาย จึงไม่อนุญาต และโจทก์ร่วมยื่น

คำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๗๔๓,๑๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๗๑๒,๐๐๐ บาท นับแต่วันกระทำละเมิดเป็นต้นไป

จำเลยให้การคดีส่วนแพ่งว่า การกระทำของจำเลยเป็นการป้องกันโดยชอบด้วย

กฎหมาย จึงไม่จำต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม ขอให้ยกคำร้อง

ทางพิจารณาโจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบว่า เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เวลา

ประมาณ ๑๙ นาฬิกา นางสุลิตรา ผู้ตาย โจทก์ร่วมซึ่งเป็นน้องชายผู้ตาย และนางสาวศรียรรณ

คนรักของโจทก์ร่วมเดินทางไปร่วมงานมอบประกาศนียบัตรเด็กนักเรียนโรงเรียนกุสุมภ์

เทคโนโลยี ตำบลปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ภายในงานมีการแสดงของเด็ก

นักเรียนและชายบัตรรับประทานอาหารโต๊ะจีน โจทก์ร่วมกับพวกไปนั่งรับประทานอาหารโต๊ะ

เดียวกับจำเลยและนางสาวศรียรรณ ระหว่างนั่งรับประทานอาหารผู้ตายกระซิบบอกโจทก์ร่วม

ว่า นางสาวศรียรรณมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายชัยณรงค์ สามิผู้ตาย ต่อมาโจทก์ร่วมเดินทางไป

ที่รถยนต์เพื่อเอาโทรศัพท์เคลื่อนที่ ระหว่างนั้นจำเลยกับพวกถูกลักจากโต๊ะเพื่อจะเดินทางกลับ

จำเลยพูดทิ้งท้ายว่า “เงินหนึ่งพันทิ้งให้หมามันแตกไป” ผู้ตายรู้สึกไม่พอใจจึงเดินออกไปบริเวณหน้าโรงเรียน พบจำเลยกับพวกกำลังขนสิ่งของขึ้นรถยนต์กระบะ ผู้ตายเดินเข้าไปพยายามจะเปิดประตูรถด้านซ้าย แต่ประตูถูกล็อก ระหว่างนั้นโจทก์ร่วมเดินมาเห็นเหตุการณ์จึงเข้ามาสอบถาม ผู้ตายเล่าเรื่องให้โจทก์ร่วมทราบ ผู้ตายและโจทก์ร่วมจึงเดินอ้อมมาเปิดประตูรถด้านขวา พบนางสาวศิริกาญจน์นั่งอยู่ที่เค็บด้านหลัง ผู้ตายและนางสาวศิริกาญจน์ต่างก็ได้ตอบกันไปมา จำเลยเดินเข้ามาผลักผู้ตายและโจทก์ร่วมให้ออกไป โจทก์ร่วมจึงผลักจำเลย จากนั้นจำเลยใช้อาวุธมีดแทงโจทก์ร่วม ผู้ตายและโจทก์ร่วมเข้าต่อสู้จำเลยเพื่อแย่งอาวุธมีด แต่ถูกจำเลยใช้อาวุธมีดแทงจนโจทก์ร่วมได้รับบาดเจ็บสาหัสและผู้ตายถึงแก่ความตาย โจทก์ร่วมหยิบก้อนหินขว้างไปที่กระจกหน้ารถจนแตกแล้ววิ่งไปบริเวณทางเข้าโรงเรียนจนพบเจ้าพนักงานตำรวจ เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยพร้อมอาวุธมีดที่ใช้ก่อเหตุเป็นของกลางในที่เกิดเหตุ ชั้นจับกุมแจ้งข้อหาว่าทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย และทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ จำเลยให้การรับสารภาพ ชั้นสอบสวนแจ้งข้อหาว่า ฆ่าผู้อื่นโดยป้องกัน

เกินสมควรแก่เหตุ พยายามฆ่าผู้อื่นโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุ พาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร จำเลยให้การปฏิเสธโดยอ้างเหตุป้องกัน โจรที่ร่วมต้องรักษาบาดแผลและทำกายภาพบำบัดนานประมาณ ๓ เดือน เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปโรงพยาบาล ๒,๐๐๐ บาท ค่าห้องพักและผู้ดูแล ๑๖,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายที่ญาติเดินทางมาเยี่ยม ๑๔,๐๐๐ บาท ค่ารักษาพยาบาล ๑๑๐,๐๐๐ บาท ค่าทำศัลยกรรมบาดแผล ๖๐,๐๐๐ บาท ค่าเดินทางไปทำกายภาพบำบัดที่โรงพยาบาล ๕,๐๐๐ บาท ค่าอาหารและค่าใช้จ่ายในระหว่างกายภาพบำบัด ๕,๐๐๐ บาท และค่าสินไหมทดแทนจากการทบทวนทุกซ์ทรมานในการรักษาบาดแผล ๕๐๐,๐๐๐ บาท

จำเลยนำสืบว่า ในวันเกิดเหตุจำเลยไปขายดอกไม้บริเวณหน้าโรงเรียนกุสุมภ์ เทคโนโลยีซึ่งมีงานปัจฉิมนิเทศน์ตั้งแต่วเวลา ๑๔ นาฬิกา โดยมีนางสาวศิริกาญจน์ กับเพื่อนอีก ๒ คน มาช่วยจำเลยขายดอกไม้ จำเลยพกอาวุธมีดของกลางไว้ที่กระเป๋ากางเกงด้านหลังเพื่อใช้ตัดเชือกเวลาขายดอกไม้ จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๙ นาฬิกา จำเลย นางสาวศิริกาญจน์และ

เพื่อนอีก ๑ คน ซึ่งมีบัตรรับประทานอาหารโต๊ะจีนได้เข้าไปนั่งรับประทานอาหารภายในงานเลี้ยง ต่อมานางสุลิตรา ผู้ตาย โจทก์ร่วม และนางสาวศิริวรรณ เข้ามานั่งร่วมโต๊ะกับจำเลย จำเลยไม่รู้จักผู้ตายกับพวกมาก่อนและไม่ทราบความสัมพันธ์ระหว่างนางสาวศิริกาญจน์กับนายชัยณรงค์ สามีผู้ตาย หลังนั่งรับประทานอาหารประมาณครึ่งชั่วโมง จำเลยและนางสาวศิริกาญจน์ชักชวนกันกลับ จำเลยขับรถยนต์กระบะโดยให้นางสาวศิริกาญจน์นั่งที่แค็บด้านหลัง มาเก็บร้านขายดอกไม้บริเวณหน้าโรงเรียน หลังจากเก็บของเสร็จจำเลยกำลังจะขึ้นขับรถ ผู้ตายวิ่งเข้ามาเบียดจำเลยแล้วเอื้อมมือเข้าไปฉุดกระชากนางสาวศิริกาญจน์ให้ลงจากรถ ส่วนโจทก์ร่วมเข้ามากระชากจำเลยแล้วชกต่อยจำเลยที่กักหู ๒ ถึง ๓ ครั้ง ระหว่างนั้นผู้ตายเข้ามาช่วยโจทก์ร่วม จำเลยจึงใช้อาวุธมีดซึ่งพกไว้ในกระเป๋าางเกงด้านหลังต่อสู้โจทก์ร่วมและผู้ตายเพื่อป้องกันตัว โจทก์ร่วมวิ่งออกไปแล้วขว้างก้อนหินถูกกระจกหน้ารถยนต์จำเลยแตกและพบว่าผู้ตายนอนคว่ำหน้าอยู่ข้างรถยนต์จำเลยเนื่องจากถูกแทงบริเวณหน้าอก เจ้าพนักงานตำรวจมาที่เกิดเหตุ จำเลยให้การปฏิเสธโดยอ้างเหตุป้องกัน หลังเกิดเหตุจำเลยและนางสาวศิริกาญจน์แจ้งความดำเนินคดี

แก่วุฒิชัยและผู้ตายชื้อหาร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่
กายหรือจิตใจและร่วมกันทำให้เสียหาย พ้นงานอัยการจังหวัดสี่คิ้ว (ปากช่อง) ยื่นฟ้องโจทก์
ร่วมในข้อหาดังกล่าว โจทก์ร่วมให้การรับสารภาพและชดใช้ค่าเสียหายแก่จำเลย ๑๓,๐๐๐ บาท
และนางสาวศิริกาญจน์ ๕,๐๐๐ บาท ศาลมีคำพิพากษาลงโทษโจทก์ร่วม

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์ โจทก์ร่วม และจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับ

ฟังได้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้องจำเลยใช้อาวุธมีดของกลางแทงทำร้ายโจทก์ร่วม
และนางสุลิตรา ผู้ตาย เป็นเหตุให้โจทก์ร่วมได้รับบาดเจ็บสาหัสและผู้ตายถึงแก่ความตาย ตามผล
การตรวจชันสูตรบาดแผลและรายงานการชันสูตรพลิกศพเอกสารหมาย จ.๑ ถึง จ.๓ คดีมีปัญหา
ต้องวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์และโจทก์ร่วมมีตัวโจทก์ร่วมและ
นางสาวศิริวรรณ เป็นประจักษ์พยานเบิกความทำนองเดียวกันว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุ
ผู้ตาย โจทก์ร่วม และนางสาวศิริวรรณ เดินทางไปร่วมงานมอบประกาศนียบัตรเด็กนักเรียน
โรงเรียนกุสุมภ์เทคโนโลยี ซึ่งมีการแสดงของเด็กนักเรียนและจัดเลี้ยงอาหารแบบโต๊ะจีน

โจทก์ร่วมกับพวกนี้รับประทานอาหารโต๊ะเดียวกับจำเลยและนางสาวศิริกาญจน์ ผู้ตายกระซิบบอกโจทก์ร่วมว่า นางสาวศิริกาญจน์มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายชัยณรงค์ สามีผู้ตาย ระหว่างนี้รับประทานอาหารผู้ตายและนางสาวศิริกาญจน์พูดจากระทบกระเทียบกัน ต่อมาโจทก์ร่วมเดินทางไปที่รถยนต์เพื่อเอาโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ลืมไว้ ระหว่างนั้นจำเลยกับพวกลุกจากโต๊ะเพื่อจะเดินทางกลับ นางสาวศรีวรรณได้ยินจำเลยพูดทิ้งท้ายว่า “เงินหนึ่งพันทิ้งให้หมามันแตกไป” ผู้ตายรู้สึกไม่พอใจหลังจากจำเลยกับพวกเดินไปสักครู่ ผู้ตายบอกนางสาวศรีวรรณว่าจะไปถามจำเลยว่าเหตุใดจึงพูดเช่นนั้น จากนั้นผู้ตายเดินออกไปบริเวณหน้าโรงเรียนแล้วมองหากลุ่มของจำเลยโดยนางสาวศรีวรรณเดินตามผู้ตายไปด้วย ผู้ตายพบจำเลยกำลังเก็บสิ่งของขึ้นด้านท้ายรถยนต์กระบะ จึงเดินเข้าไปพยายามจะเปิดประตูรถด้านซ้าย แต่ประตูถูกล็อก ระหว่างนั้นโจทก์ร่วมเดินมาเห็นเหตุการณ์จึงเข้ามาสอบถาม ผู้ตายบอกโจทก์ร่วมว่าก่อนออกจากโต๊ะนางสาวศิริกาญจน์พูดว่า “ของแค้นนี้ให้หมามันกินไป” ผู้ตายต้องการให้นางสาวศิริกาญจน์ลงจากรถมาพูดคุยกัน ผู้ตายและโจทก์ร่วมเดินอ้อมรถมาเปิดประตูรถด้านขวา พบว่านางสาวศิริกาญจน์

นั่งอยู่ที่นั่งแคบด้านหลัง ผู้ตายชะงอกหน้าเข้าไปในรถและต่าว่านางสาวศิริกาญจน์ ระหว่างนั้น
จำเลยเดินเบียดเข้ามาแล้วผลักผู้ตายและโจทก์ร่วมออกไปแล้วพูดว่า “อย่ามายุ่ง” โจทก์ร่วมผลัก
ไหล่จำเลยให้ขยับออกไปจากรถ ผู้ตายเข้ามาโต้เถียงต่าว่านางสาวศิริกาญจน์โดยโจทก์ร่วมยืนดู
อยู่ด้านหลัง จำเลยใช้อาวุธมีดแทงโจทก์ร่วมที่สะโพกด้านซ้ายจากทางด้านหลัง โจทก์ร่วมเข้า
ต่อสู้กับจำเลยเพื่อพยายามจะแย่งอาวุธมีด แต่ถูกจำเลยใช้อาวุธมีดแทงที่บริเวณใต้ราวนมซ้าย
และไหล่ซ้าย จำเลยใช้อาวุธมีดแทงผู้ตายได้รับบาดเจ็บและถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา โจทก์
ร่วมวิ่งหนีออกมาแล้วหยิบก้อนหินขว้างไปที่กระจกหน้ารถยนต์ของจำเลยจนแตกแล้ววิ่งไป
บริเวณทางเข้าโรงเรียนพบเจ้าพนักงานตำรวจจึงแจ้งเหตุให้ทราบ เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลย
พร้อมอาวุธมีดที่ใช้ก่อเหตุส่วนจำเลยมีตัวจำเลยและนางสาวศิริกาญจน์ เบิกความว่า ในวันเกิด
เหตุจำเลยไปขายดอกไม้ที่บริเวณหน้าโรงเรียนกุสุมภ์เทคโนโลยีตั้งแต่เวลา ๑๔ นาฬิกา โดย
นางสาวศิริกาญจน์และเพื่อนอีก ๒ คน มาช่วยจำเลยขายดอกไม้ จำเลยพกอาวุธมีดของกลางไว้
ที่กระเป๋ากางเกงด้านหลังเพื่อใช้ตัดเชือกเวลาขายดอกไม้ จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๙

นาฬิกา จำเลย นางสาวศิริกาญจน์ และเพื่อนอีก ๑ คน ซึ่งมีบัตรรับประทานอาหารโต๊ะจีนได้
เข้าไปนั่งรับประทานอาหารภายในงานเลี้ยง ต่อมาผู้ตาย โจทก์ร่วมและนางสาวศรียรรณ
ซึ่งจำเลยไม่รู้จักมาก่อนได้เข้ามานั่งร่วมโต๊ะ จำเลยไม่ทราบความสัมพันธ์ระหว่างนางสาว
ศิริกาญจน์กับนายชัยณรงค์ สามิผู้ตาย ระหว่างนั่งรับประทานอาหารนางสาวศิริกาญจน์สังเกตว่า
โจทก์ร่วมกับพวกนั่งจ้องมองหน้า จึงโทรศัพท์ไปเล่าให้นายชัยณรงค์ฟัง นายชัยณรงค์บอกให้
นางสาวศิริกาญจน์กลับบ้าน หลังจากนั่งรับประทานอาหารประมาณครึ่งชั่วโมง จำเลยกับพวก
ชักชวนกันกลับ จำเลยขับรถยนต์กระบะโดยนางสาวศิริกาญจน์นั่งอยู่ที่แค็ปด้านหลังมาเก็บร้าน
ขายดอกไม้บริเวณหน้าโรงเรียน หลังจากเก็บของเสร็จจำเลยกำลังจะขึ้นขับรถ ผู้ตายวิ่งมาเบียด
ด้านหลังจำเลยแล้วเอื้อมมือเข้าไปจุดกระชากนางสาวศิริกาญจน์ให้ลงจากรถ ส่วนโจทก์ร่วมเข้า
มากระชากจำเลยให้ออกจากรถแล้วชกต่อยจำเลยบริเวณกอกหู ๒ ถึง ๓ ครั้ง แล้วจะเข้ามาทำร้าย
จำเลย จำเลยตกใจกลัวจึงดึงอาวุธมีดที่กระเป๋ากางเกงด้านหลังแทงสวนไป ระหว่างนั้นผู้ตายเข้า
มาดึงแขนจำเลยเพื่อช่วยโจทก์ร่วม จำเลยยกขวดแก้วอาวุธมีดไปมา หลังจากนั้นโจทก์ร่วมวิ่งหนี

ออกไปแล้วขว้างก้อนหินถูกกระจกหน้ารถยนต์ของจำเลยแตก จำเลยเห็นผู้ตายนอนคว่ำหน้าอยู่ข้างรถยนต์ของจำเลย เจ้าพนักงานตำรวจมาที่เกิดเหตุ จำเลยให้การปฏิเสธโดยอ้างเหตุป้องกันหลังเกิดเหตุจำเลยและนางสาวศิริกาญจน์แจ้งความดำเนินคดีแก่โจทก์ร่วมและผู้ตายขอหาร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจและร่วมกันทำให้เสียหาย พนักงานอัยการจังหวัดสึคิ้ว (ปากช่อง) ยื่นฟ้องโจทก์ร่วมในข้อหาดังกล่าว โจทก์ร่วมให้การรับสารภาพและชดใช้ค่าเสียหายแก่จำเลย ๑๓,๐๐๐ บาท และนางสาวศิริกาญจน์ ๕,๐๐๐ บาท ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษจำเลย ตามสำเนาคำฟ้อง สำเนาคำพิพากษา หนังสือรับรองคดีถึงที่สุด และบันทึกถ้อยคำโจทก์ร่วมต่อพนักงานคุมประพฤติเอกสารหมายเลข ล.๔ ถึง ล.๗ เห็นว่า แม้จำเลยนำสืบว่า อาวุธมีดของกลางตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๐ แผ่นที่ ๑ เป็นมีดที่จำเลยพกไว้ใช้สำหรับตัดเชือกเวลาขายดอกไม้ก็ตาม แต่จำเลยไม่อาจอ้างเหตุผลในการประกอบอาชีพมาเป็นเหตุยกเว้นตามกฎหมายเพื่อให้มีสิทธิพกพาอาวุธมีดของกลางไปตามสถานที่ต่าง ๆ ตามอำเภอใจโดยไม่มีเหตุผลหรือความจำเป็น เมื่อข้อเท็จจริงจากทางนำสืบโจทก์ โจทก์ร่วมและ

จำเลยเจือสมกันว่า ขณะเข้าไปนั่งรับประทานอาหารแบบโต๊ะจีนภายในโรงเรียนกุสุมภ์เทคโนโลยี จนกระทั่งจำเลยขับรถมาจอดบริเวณหน้าโรงเรียนดังกล่าวเพื่อเก็บของขึ้นรถ จำเลยพกอาวุธมีดของกลางไว้ในกระเป๋ากางเกงด้านหลังตลอดเวลา ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวไม่มีเหตุจำเป็นใดที่จำเลยจะต้องใช้อาวุธมีดของกลางในการค้าขายดอกไม้ การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ส่วนปัญหาที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นและพยายามฆ่าผู้อื่นหรือไม่นั้น เห็นว่า โจทก์ โจทก์ร่วมและจำเลยนำสืบเจือสมกันว่า ก่อนเกิดเหตุจำเลยกับพวกกำลังจะขึ้นรถยนต์เพื่อเดินทางกลับ แต่ผู้ตายและโจทก์ร่วมเป็นฝ่ายเข้าไปหาจำเลย ที่โจทก์ร่วมเบิกความว่า ผู้ตายเพียงแต่ยืนอยู่นอกรถและชะโงกหน้าเข้าไปต่อว่านางสาวศิริกาญจน์ ก็ขัดแย้งกับบาดแผลถลอกและรอยแดงที่แขนและข้อมือของนางสาวศิริกาญจน์ซึ่งแพทย์ตรวจร่างกายในวันรุ่งขึ้นหลังเกิดเหตุตามผลการตรวจชั้นสูทรบาดแผลเอกสารหมาย ล.๔ แผ่นที่ ๔ และโจทก์ร่วมให้การรับสารภาพในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๙๓๗/๒๕๕๙ ของศาลจังหวัดสีคิ้ว (ปากช่อง) เอกสารหมาย ล.๕ ว่า โจทก์ร่วม

และผู้ตายร่วมกันใช้มือดึงและข่วนบริเวณแขนและข้อมือของนางสาวศิริกาญจน์หลายครั้ง
บาดแผลของนางสาวศิริกาญจน์ดังกล่าวสอดคล้องกับทางนำสืบจำเลยว่า ผู้ตายมุ่งตรงไปที่รถยนต์
ของจำเลยแล้วพยายามฉุดกระชากแขนนางสาวศิริกาญจน์เพื่อให้ลงมาจากรถ นอกจากนี้
ได้ความตามบันทึกคำให้การของนายชัยณรงค์เอกสารหมายเลข ๑๕ ว่า ผู้ตายทราบว่า
นางศิริกาญจน์ซึ่งมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายชัยณรงค์จะมาร่วมงานเลี้ยงที่โรงเรียนกุสุมภ์
เทคโนโลยีแสดงว่าผู้ตายก่อเหตุ ฉุดกระชากแขนนางสาวศิริกาญจน์ให้ลงมาจากรถเพื่อจะทำร้าย
เพราะความหึงหวง โดยโจทก์ร่วมเข้าช่วยเหลือผู้ตายและขัดขวางจำเลยที่พยายามจะผลักโจทก์ร่วม
และผู้ตายให้ออกไปจากรถ ดังจะเห็นได้จากคำเบิกความของนางสาวศรีวรรณที่ว่า โจทก์ร่วมบอก
นางสาวศรีวรรณให้ออกไป ให้เค้าเคลียร์กันเอง ตอนนั้นจำเลยเดินมาที่ประตูคนขับ โจทก์ร่วม
บอกจำเลยว่าให้เค้าเคลียร์กันเอง จากนั้นโจทก์ร่วมและจำเลยทะเลาะกัน แสดงว่าจำเลย
พยายามช่วยเหลือนางสาวศิริกาญจน์ที่กำลังถูกผู้ตายฉุดกระชากให้ลงจากรถ ในขณะเดียวกัน
โจทก์ร่วมก็ผลักจำเลยให้ออกไป แต่เมื่อจำเลยไม่ยอมออกไป โจทก์ร่วมได้ชกต่อจำเลย จำเลย

จึงใช้อาวุธมีดแทงโจทก์ร่วมและยื้อแย่งอาวุธมีดกัน โดยผู้ตายหันมาช่วยโจทก์ร่วมต่อสู้กับจำเลย
จำเลยใช้อาวุธมีดแทงทำร้ายโจทก์ร่วมที่ไหล่ซ้ายลึกถึงชั้นกล้ามเนื้อ หน้าอกซ้ายลึกถึงเยื่อหุ้ม
ปอดซ้ายและแทงทำร้ายผู้ตายที่อกขวา ซึ่งล้วนแต่เป็นอวัยวะสำคัญและตามผลการตรวจชันสูตร
บาดแผลของโจทก์ร่วมเอกสารหมายเลข ๖ แพทย์ทำความเข้าใจว่า หากโจทก์ร่วมรักษาไม่ทันท่วงที
อาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ อีกทั้งอาวุธมีดของกลางมีความยาวรวมด้ามถึงประมาณ ๑๐ นิ้ว
จำเลยย่อมเล็งเห็นผลได้ว่าการใช้อาวุธมีดในลักษณะดังกล่าวแทงไปที่บริเวณหน้าอกของผู้อื่น
อาจเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตายได้ แสดงให้เห็นว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าโจทก์ร่วมและผู้ตาย
เมื่อผู้ตายถึงแก่ความตาย แต่โจทก์ร่วมไม่ถึงแก่ความตาย จำเลยจึงมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นและ
พยายามฆ่าผู้อื่น อย่างไรก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ตายเป็นฝ่ายเข้าไปถูกระชากนางสาว
ศิริกาญจน์ให้ลงจากรถและโจทก์ร่วมเข้าช่วยเหลือผู้ตายโดยชกต่อยจำเลยในขณะที่จำเลยและ
นางสาวศิริกาญจน์กำลังจะเดินทางกลับ นับเป็นการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมายและเป็น
ภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง การที่จำเลยใช้อาวุธมีดแทงผู้ตายและโจทก์ร่วมจึงเป็นการกระทำเพื่อ

ป้องกันสิทธิของตนและผู้อื่นให้พ้นจากภัยอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย แต่เมื่อผู้ตายและโจทก์ร่วมไม่มีอาวุธ อีกทั้งเหตุเกิดในที่ชุมนุมชนที่มีผู้คนอยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุ จำนวนมากและยังมีเจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยใกล้กับที่เกิดเหตุ ดังนี้ จำเลยย่อมมีโอกาสขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือเจ้าพนักงานตำรวจได้ หรือหากถึงที่สุด ไม่มีผู้ใดเข้าช่วยเหลือ กรณีน่าจะเป็นเพียงการทำร้ายร่างกายกันเท่านั้น ซึ่งไม่ควรที่จะต้องมี บุคคลใดเสียชีวิตหรือบาดเจ็บจนเกือบเสียชีวิตเพราะเหตุการณ์นี้ การที่จำเลยใช้อาวุธมีความ ยาวรวมด้ามถึงประมาณ ๑๐ นิ้ว แทงโจทก์ร่วมหลายครั้งและแทงผู้ตายที่หน้าอกจนเป็นเหตุให้ โจทก์ร่วมรับอันตรายสาหัสและผู้ตายถึงแก่ความตาย จึงเป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นและพยายาม ฆ่าผู้อื่นโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุ

อนึ่ง เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ตายและโจทก์ร่วมเป็นฝ่ายเข้าไปก่อเหตุทำร้าย ร่างกายนางสาวศิริกาญจน์และจำเลย ถือว่าผู้ตายและโจทก์ร่วมเป็นฝ่ายก่อเหตุให้จำเลยกระทำ ความผิด โจทก์ร่วมมีส่วนผิดจึงไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย ย่อมไม่อาจเข้าร่วมเป็นโจทก์กับ

พนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๐ และไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๔/๑ โจทก์ร่วมชอบที่จะไปว่ากล่าวคดีส่วนแพ่งต่างหากจากคดีนี้ และอาวุธมีดของกลางเป็นทรัพย์สินซึ่งได้ใช้ในการกระทำความผิด ศาลมีอำนาจริบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ (๑)

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ ประกอบ มาตรา ๖๙, ๒๘๘ ประกอบมาตรา ๘๐ และมาตรา ๖๙, ๓๗๑ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับ ๙๐๐ บาท ฐานฆ่าผู้อื่นโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุและฐานพยายามฆ่าผู้อื่นโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุ เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานฆ่าผู้อื่นโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๖ ปี รวม

จำคุก ๖ ปี และปรับ ๙๐๐ บาท ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุ
บรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ให้หนึ่งในสาม คงจำคุก ๔ ปี และ
ปรับ ๖๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับให้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ริบอาวุธ
มีดของกลาง ให้ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์และคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหม
ทดแทนของสืบเอกประวิทย์ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ.

นายวัฒนา เทพวุฒิสถาพร

นางสาวสุทธิณี กุลธีระวิทย์